

Den Internationale Fredskoalitions møde #73, 25. oktober 2024

Ikke korrekturlæst

Den Internationale Fredskoalitions møde #73, 25. oktober 2024

[HZL] [AMB] [ssu]

25. oktober 2024 (EIRNS)–ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 73. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle. Jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Speed.

Vi skabte dette forum for 73 uger siden for at forene den internationale fredsbevægelse på tværs af alle ideologier og gennem mange forskellige lag og arbejder, som folk udfører, for at stoppe faren for den kommende atomkrig, der, som vi ser lige nu, udfolder sig på to fronter – både i Ukraine og i Israel. Vi er nødt til absolut at intensivere det, vi gør lige nu, for at stoppe denne krigsfare og skabe et nyt system på planeten, hvor dette aldrig er en mulighed nogensinde igen. Tak til alle for at være med. Hvis du er ny og på Zoom, er du velkommen til at præsentere dig selv i løbet af diskussionsperioden. Vi starter med nogle indledende præsentationer i cirka en time med planlagte talere, og derefter har vi en generel diskussion. Hvis du gerne vil deltage i den generelle diskussion, skal du være registreret og få Zoom-linket, enten fra YouTube-beskrivelsen eller ved at gå ind på schillerinstitute.com, hvor du kan se registreringsknappen øverst på hjemmesiden.

Nu skal vi i gang med det hele. Vi starter med min gode ven Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale

Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, Anastasia, og velkommen til jer alle sammen. Kort før dette program startede, fik jeg oplysninger, som jeg ikke havde tid til at tjekke, så tag det med et gran salt, men rapporten sagde, at en enorm flåde af KC-135R-tankningsfly fra det amerikanske luftvåben og et stort antal F-16-kampfly er blevet overført til forskellige amerikanske luftbaser i Mellemøsten. Hvis det viser sig at være sandt, vil det naturligvis være et bekymrende tegn. I betragtning af at der lige er blevet afsluttet et møde i BRIKS i Kazan, som man kan beskrive som virkelig historisk, for så vidt som det går fremad med at skabe et nyt økonomisk verdenssystem. I Kazan kom der før de ni BRIKS-medlemmer – oprindeligt var det fire, så fem, så ni – 13 nye lande til, hvilket bragte antallet af lande op på 22. Det repræsenterer 4,7 milliarder mennesker, hvilket er 57 % af verdens befolkning. Så allerede med den eksisterende BRIKS-kombination er det den Globale Majoritet af verdens befolkning.

Xi Jinping havde i sin tale til åbningssessionen sagt, at han håber, at BRIKS vil lede verden tilbage til en vej med den overordnede tendens til fred og udvikling. Derefter stillede han spørgsmålet, om vi skulle lade verden synke ned i afgrunden og uorden og kaos? Hvis der skulle ske en optrapning af krigen i Mellemøsten, ville det naturligvis være den mulighed. Eller, sagde Xi Jinping, skal vi træde tilbage til fredens og udviklingens vej? Så opfordrede han folk til at være forsvarere af den fælles sikkerhed, og han sagde, at vi mennesker er et udeleligt sikkerhedsfællesskab. Så der var mange formuleringer fra Xi Jinping, Putin og andre, som absolut var et ekko af det, vi har diskuteret her i Den Internationale Fredskoalition i mere end et år, nemlig det absolut påtrængende behov for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle landes interesser for at bringe verden væk fra afgrunden med de truende krige, som kan blive regionale og endda globale

og derefter atomkrig.

Så det er desværre ikke utænkeligt, at en optrapning i Mellemøsten vil være en reaktion på det, for det er nu hele verdens nøglespørgsmål: Vil Vesten, vil USA og de europæiske nationer reagere på det helt legitime ønske fra landene i det Globale Syd om at skabe en mere retfærdig og rimelig økonomisk verdensorden, som vil give dem mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling? Vil Vesten reagere på det med konfrontation; ved at forsøge at nedbryde det ved at gå efter individuelle BRIKS-medlemmer, som vi har set det i den seneste tid? Eller vil fornuften dominere og vise, at der kun er én vej til fred, og det er, at vi finder en måde at samarbejde på? Jeg tror, at det er det mest brændende spørgsmål i hele verden, og vi må sørge for, at folk forstår det. For mainstream-medierne – i hvert fald her i Tyskland – var latterlige. Vi vil senere høre fra en af vores korrespondenter, som befandt sig i Kazan. Stemningen var præget af begejstring og optimisme, mens de vestlige medier har rapporteret om dette, som om det hele bare var et PR-show arrangeret af Putin for at bevise, at han ikke er isoleret, men der var intet i det. Det er den mest tåbelige reaktion, jeg nogensinde har set.

Under alle omstændigheder er spørgsmålet, om Vesten vil forholde sig positivt til denne nye udvikling eller ej? Alle verdens problemer kunne håndteres nemt, hvis det kollektive Vesten nu ville sige, at dette er det legitime ønske fra de kollektive lande i Syd. De ønsker at overvinde kolonialismen og etablere et økonomisk verdenssystem, som giver dem mulighed for at udvikle sig. Derfor støtter vi det. Hvis det sker, kan vi virkelig gå ind i en ny æra for menneskeheden. Men hvis Vestens reaktion er at sige nej, så vil vi forsøge at smadre denne nye formation, så er vi på kort vej mod en katastrofe.

Desværre kan jeg ikke udelukke, at hvis de oplysninger, jeg sagde i begyndelsen, viser sig at være sande, så kan vejen til katastrofe være meget kort. Det skal også bemærkes, at den

tidligere vicedirektør for det israelske nationale sikkerhedsråd, en person ved navn Eran Etzion, netop har offentliggjort en artikel i den israelske presse, hvor han siger, at Netanyahu-kabinetet for nylig i al hemmelighed stemte om den såkaldte ø-plan, som er ideen om, at den nordlige del af Gaza, og at omkring 3-400.000 mennesker, der har været der, bliver bedt om at forlade området. Alle, der ikke forlader området, vil blive dræbt eller sultet ihjel, og så vil området blive annekteret og genbosat med israelske bosættere. Dette er den skarpeste kritik fra en tidligere embedsmand i Israel, som mig bekendt er blevet offentliggjort indtil videre. Han kaldte det en krigsforbrydelse, og han opfordrede officerer til ikke at reagere på ordrer om at deltage i denne plan. Han sagde, at det er officerernes moralske pligt at nægte, og at civile skal træde tilbage og ikke deltage i dette.

Scott Ritter har i de seneste dage udsendt en advarsel, hvor han tegner et meget dystert billede af, hvad han forventer, der vil ske. Nemlig at Israel forbereder, hvad han kalder en »pakke af drone- og missilangreb«, og at de derefter vil angribe det syriske og irakiske luftforsvar og forsøge et halshugningsangreb mod Irans militære og civile ledelse. Så ville Iran svare igen med alt, hvad de har, og så ville Israel svare igen med et atomart angreb på Irans atomanlæg. Det er, hvad Scott Ritter mener; jeg rapporterer det bare her.

Men jeg tror, at vi befinder os i en ekstremt anspændt situation, og desværre ser situationen omkring Ukraine og hele scenariet i Europa ikke meget bedre ud. Det er stadig sådan, at USA og kansler Scholz nægter at give ukrainerne tilladelse til at bruge de langdistancemissiler, de har modtaget fra Vesten, til dybe angreb på Rusland. Det holder stadig, men på alle andre fronter ser man en trinvis optrapning. Det seneste er, at der nu er flere hovedkvarterer i Tyskland, som er forberedelser til en kommende krig mellem NATO og Rusland. Et af dem er naturligvis luftbasen Ramstein, som er

forsyningspunkt for alle former for militært udstyr, herunder krydsermissiler. Dernæst har man hovedkvarteret i Wiesbaden-Erbenheim for hele NATO's Ukraine-kommando. Og så er der et nyt hovedkvarter i Rostock ved Østersøen, som skal være hovedkvarter for operationer i Østersøen.

Det er lidt af en skandale, fordi det tyske forsvarsministerium meddelte, at det ville være helt under tysk kommando; under Bundeswehrs kommando. Men desværre udsendte NATO-hovedkvarteret i Bruxelles samtidig, og tydeligvis ukoordineret, en pressemeddelelse, hvori de sagde, at den tyske kommando kun er midlertidig, og at den vil blive erstattet af andre nationaliteter – svenskere, andre lande – og derfor naturligvis afsløre hovedkvarterets NATO-karakter. Det er en overtrædelse af 2+4-traktaten, som officielt gav Tyskland suverænitet i 1990 efter den tyske genforening. Men den har en klausul, der siger, at dette sker under bestemmelsen om, at ingen udenlandske tropper må være stationeret på det tidligere DDR's territorium. Dette er helt klart en overtrædelse af den bestemmelse, og det afslører endnu en gang de løgne, der foregår hele tiden. Det uddyber bare mistilliden til hvert eneste ord, der kommer fra nogen fra den vestlige side. Det medførte naturligvis en ret skarp reaktion fra Rusland, som sagde, at det ville få alvorlige konsekvenser.

Så jeg tror, vi sidder på en komplet krudttønde. På den ene side er der virkelig grund til optimisme; jeg tror, at denne udvikling i Kazan, selv om den naturligvis ikke gik hele vejen, fordi det er meget vanskeligt og kompliceret, så de gik ikke ind for en ny verdensreservevaluta eller endda en BRIKS-relateret reservevaluta; men der blev fremsat mange andre erklæringer. Den nye udviklingsbank skal efter planen give en masse investeringskreditter; de vil skabe en ny BRIKS-investeringsplatform, som skal investere massivt i infrastruktur- og udviklingsprojekter. Kornplatformen vil blive oprettet; så der er sket mange meget vigtige ting. Og

der er stadig en meget lang liste af lande, der har udtrykt deres hensigt og håber at blive budt velkommen i BRIKS meget snart. Så det er en meget positiv udvikling. Hvis Vesten ikke tog så meget fejl, ville vi være glade. USA er en smeltedigel – eller det er, hvad folk altid har kaldt det. Der er mennesker fra hele verden, som er immigreret til USA for at få et bedre liv. Hvis USA nu ville sige, at vi vil hjælpe disse lande, hvor vi har mange amerikanere med forskellige oprindelsesbetegnelser. Der er amerikansk-libanesere, amerikansk-palæstinensere, amerikansk-nigerianere, amerikansk-afghanere og så videre og så videre. Hvis USA ville sige, at vi vil hjælpe sammen med BRIKS, vi samarbejder med BRIKS, og vi hjælper disse lande med at industrialisere, så migranterne bliver hjemme og hjælper med at opbygge deres egne økonomier; det ville være den eneste menneskelige måde at løse flygtningekrisen på. Det ville løse alle disse konflikter; det ville gøre enhver konflikt umiddelbart håndterbar. Vi ville virkelig gå ind i en fredsæra.

Så jeg synes, at Den Internationale Fredskoalition skal gøre alt, hvad den kan, for at den mulighed kommer på bordet, og at alle ved, at det virkelig er vejen ud af denne krigsfare.

Jeg vil stoppe her og give ordet tilbage til dig, Anastasia.

Bemærkninger før diskussionsperioden:

Jeg vil også gerne takke ambassadøren [den palæstinensiske ambassadør i Nigeria] for det, han har sagt. Jeg mener, at vi virkelig er nødt til at sætte dette spørgsmål i centrum, for hvis vi ikke løser det, er risikoen for, at verden går under på grund af denne krise, meget tydelig. Men jeg vil gerne gentage, at efter min mening – og hvis du er uenig, så fortæl mig det – er den eneste måde, det giver mening på, at vi skal have alt på én gang. Vi skal have en undersøgelseskommission, vi skal lægge spørgsmålet om krigsforbrydelser på bordet internationalt. Men det skal efter min mening absolut kombineres med en vision om, hvordan vi kommer ud af det. For selvom det er rigtigt, at krigsforbrydelserne skal stoppes og

undersøges og så videre, så vil det fortsætte for evigt, hvis vi ikke bryder voldsspiralen og øje-for-øje-princippet – ja, ikke for evigt, for der vil komme atomkrig i mellemtiden. Derfor mener jeg, at vi har brug for hele pakken. Vi har brug for øjeblikkelig våbenhvile, en tostatsløsning, oase-planen, en regional fredskonference for hele Sydvestasien og en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor spørgsmålet om Palæstina og tostatsløsningen er en del af det. Jeg tror, at hvis vi får samlet alle kræfterne i Den Internationale Fredskoalition og andre fredsgrupper, for der er mange andre fredsgrupper rundt om i verden, som også kæmper. Men vi er nødt til at få dem alle til at sætte denne store pakke på dagsordenen, for at det kan fungere; det er min opfattelse.

Så fortæl mig, om du er enig eller uenig, men jeg tror, at medmindre man bruger det momentum, der nu er med BRIKS-landene, som nu er blevet til 22 lande, så er det flertallet af verden. Momentummet er der. Kineserne er vigtige i forhold til genopbygningen af Gaza; det har Dr. Baskin nævnt før. Jeg tror virkelig, at det eneste håb er, at vi virkelig skubber på og afholder en konference, måske i Sydvestasien. Der er mange lande, der kunne være vært for en sådan konference. Vi kan gøre det med IPC, men jeg tror, vi er nødt til at få nogle af landene i Golfstaterne eller Jordan eller et hvilket som helst andet land, som ikke er helt involveret i konflikten, men som har en interesse i at hjælpe med at finde en løsning.

Så jeg synes, vi skal sigte mod en egentlig fysisk konference i Sydvestasien på kort sigt.

Svar på spørgsmål fra Bernie Holland om, hvorvidt et udvidet BRIKS kan erstatte FN.

Jeg tror, at der lige nu er en enorm diskussion i gang på alle mulige områder om behovet for at reformere FN. Den store blokering er naturligvis, at Sikkerhedsrådet vil blokere for diskussionen om en sådan reform. Men jeg udelukker ikke muligheden for, at det, du siger, bliver til virkelighed, men jeg tror, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, om vi i den

næste periode kan få USA og de europæiske nationer, herunder Storbritannien, som jeg tror, bliver den sværeste. Nej, måske næst efter Tyskland, som lige nu er en koloni under briterne og USA; og kolonier har nogle gange en tendens til at være værre end deres koloniherrer. Men kan vi få dem til ikke at gå imod dette nye fremvoksende system, som allerede er kommet ret langt; det er nu 22 lande, og du nævnte nogle af dem. Der er mange flere, der har ansøgt. Jeg tror, at vi nu er i den kritiske fase, for hvis USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig, disse lande nu bevæger sig imod denne nye formation; og jeg er glad for at høre, at Ray er optimistisk, og jeg er glad for at høre, at fader Bury også er optimistisk. Jeg lytter til disse kommentarer. Men jeg tror, at den nød, der skal knækkes, er mere grundlæggende. Hvis vi ikke får en venlig idé til europæerne og USA om at slutte sig til BRIKS, tror jeg ikke, at problemet vil forsvinde. Og jeg tror, der var flere mennesker, som den tidligere vicechef for Den Nye Udviklingsbank, Paulo Nogueira Batista, der sagde, at IMF ikke kan reformeres. Jeg tror, det peger på sagens egentlige kerne.

Hvorfor er det ikke så let for det nordatlantiske IMF-dominerede system at gå sammen med BRIKS? De ville være nødt til at opgive derivatboblen; de ville være nødt til at opgive spekulationsdelen af det finansielle system. Det ville kræve noget i retning af en Glass-Steagall-reform. Man ville være nødt til at afskrive en stor del af gælden; systemet er fuldstændig forgældet. Hvis de ville gøre det – husk, at det var Xi Jinping, der tilbød daværende præsident Obama, at USA skulle gå med i BRIKS. Han lavede endda en særlig model for et memorandum for særlige stormagtsrelationer om, hvordan de kunne arbejde sammen uden at krænke hinandens suverænitet og så videre. Dette blev fuldstændig ignoreret af Obama.

Så jeg tror, at sagens kerne er, om vi kan få en diskussion i Europa og i USA om, hvordan vi kan tilslutte os – ikke formelt, man behøver ikke at blive medlem – men hvordan vi kan bevæge os fra konfrontation til samarbejde. Efter min mening er det det, der vil afgøre, om det her kan løses eller ej. Så

er spørgsmålet om, hvorvidt BRIKS skal være medlem af FN, eller om FN skal reformeres, i virkeligheden et sekundært spørgsmål.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg ønsker ikke at dæmpe håbet, men mit håb ligger i noget andet. Det er, at jeg tror, at universet er skabt på en sådan måde, at det åbner op for nye frihedsgrader, hver gang der opstår noget forfærdeligt, fordi det er universets tendens at overgå det onde med et større gode. Om det kommer til at gælde for den næste periode, må vi se. Men jeg vil bare sige, at vi ikke er ude af kriseområdet. Jeg har lige haft en masse diskussioner med folk i Tyskland, og der er en erkendelse af, at vi allerede har mistet ikke bare vores suverænitet, men også frihed, demokrati og menneskerettigheder. Vi marcherer virkelig meget hurtigt mod – eller er allerede i – et diktatur. Denne dom kom fra så mange forskellige sider; fra industrien, til fredsbevægelsen, til forskellige mennesker. Jeg kan kun sige, at det er godt at have håb, men jeg tror kun på de mirakler, som vi selv gør. Jeg vil virkelig opfordre alle i Den Internationale Fredskoalition. Vi skal virkelig bruge dette øjeblik. Jeg synes, det er en gylden mulighed, fordi den Globale Majoritet organiserer sig, og det betyder et alternativ.

Men jeg kan kun gentage mig selv: Det er min dybeste overbevisning, at det afgørende øjeblik ikke kun er det amerikanske valg; det afhænger naturligvis af, hvem der bliver præsident, og det vil gøre et betydeligt udslag. Men jeg tror, at det er endnu vigtigere, om vi kan få USA og Europa til at indtage en positiv holdning til den Globale Majoritet af menneskeheden. Hvis det lykkes, tror jeg, at alle andre problemer er til at håndtere. Jeg tror, vi kan løse Ukraine-krisen og krisen i Mellemøsten og Sudan og mange andre kriser i verden. Men hvis vi ikke får ændret tankegangen hos en stor del af befolkningen i USA og Europa – for også Lillias, dit eksempel med London, og at jøder og muslimer arbejder fint

sammen i London, er ikke et holdbart argument, for det er aldrig menneskene, der er problemet. Du kan sætte et hvilket som helst segment af to mennesker sammen, og de vil normalt absolut have et venskabeligt forhold. Det er, hvad pave Johannes Paul II engang kaldte »syndens strukturer«. Der er disse strukturer, som er – som Ray altid siger – MICIMATT-strukturerne – City of London, kombinationen af det militærindustrielle kompleks, som er den store pengemaskine, der tjener penge på krig, og de finansielle interesser. Hvis der ikke er en vilje til at gå tilbage til et system, som det var tilfældet med FDR og John F. Kennedy; perioder i amerikansk historie, hvor Wall Streets magt var begrænset, relativt set. Jeg tror, det er problemet.

Jeg kan kun sige, at du skal sætte dig ind i, hvad disse ledere fra BRIKS-landene siger, og ikke tro på, hvad medierne siger. De fremstiller dem som dæmoner og diktatorer og alt muligt andet. Bare læs Lulas, Ramaphosas, Xi Jinpings og Putins taler, og sammenlign dem med de taler, du ser fra Vestens ledere. Lav din egen vurdering. Jeg tror, det er det vigtigste. Du er nødt til at nære din egen tænkning og din egen analytiske evne, for det er en vanskelig periode, og du er nødt til at navigere gennem en masse misinformation. Så jeg er fortrøstningsfuld, men kun hvis vi gør vores arbejde.